

Z VSESLOVANSKEGA SHODA V SOFIJI;
zborovalci pred spomenikom generala Levskega

Dante Alighieri:
La Divina Commedia.

Prevel in razložil dr. Jos. Debevec.

Prvi del.

PEKEL.

(Dalje.)

XIX. spev.

Osmega kroga (spevi XVIII—XXX) — kazni za razne vrste prevare (la frode) tretja Zla kotanja: Grešniki s plamečimi nogami. — Nikolaj III., Bonifacij VIII. (Simonisti: prevrnili so pravi, božji red v Cerkvii, denar jemaje za duhovne dobrine, zato tiče, na glavo postavljeni, v luknjah.)

Ta spev je ena izmed najdrznejših satir, kar jih pozna svetovno slovstvo. Dočim trpe — kakor smo videli — v prvi kotanji osmega kroga rufijani in zapeljivci, v drugi pa lizuni, se mučijo v tretji — simonisti. Dno in oboje pobočje te grape ali kotanje je vse preluknjano, ima vdelenih vse polno oblih vdolbin, v katerih tiče grešniki z glavo nizdol, tako da mole samo noge vun z gorečimi podplati: to so

tisti, ki so v življenju duhovne dobrote za denar prodajali, t. j. simonisti (v. 1—30). Ker se z vrha mostu ni mogoče natančneje seznaniti z grapo, prime Vergilij svojega varovanca ter ga nese po strmem pobočju na dno kotanje. Tu vidi Dante, da eden prav posebno brca z gorečimi nogami: papež Nikolaj III. je, iz rodbine Orsini (Medvedič!). Izda se sam; komaj namreč začuje Dantejevo vprašanje, že misli, da je prišel papež Bonifacij VIII., da ga potisne z nogami vred v luknjo in sam prične napol tičati v njej (v. 31—57). Ko spozna svojo zmoto, z obžalovanjem priznava najprej svoj nepotizem (v. 58—72), dalje da pod njim tiče prejšnji simonistovski papeži (v. 73—75), zlasti pa prorokuje, da za Bonifacijem pride prav kmalu papež Klement V. iz Avignona, ljubljeneec francoskega kralja (v. 76—87). V tem vzkipi v Danteju srd, da s pretresljivo besedo šiba spačenost, ki se je vgnezdila v Cerkvii, predvsem lakomnost (v. 88—117). Vergilij je zadovoljen, ko vidi sveto jezo Dantejevo; objame